ALTING HAR EN TID

Månedens lederrefleksion, januar 2025

Reflex
Svendsagervej 72
5240 Odense NØ

+45 2178 5767
reflex@pc.dk

Alting har en tid,
for alt, hvad der sker under himlen, er der et tidspunkt.

En tid til at fødes, en tid til at dø.
En tid til at plante, en tid til at rydde.
En tid til at rive ned, en tid til at bygge op.
En tid til at tie, en tid til at tale.
En tid til krig, en tid til fred.

Prædikeren

Kong Fredrik indledte på fornemste vis sin nytårstale ved at dvæle ved sammenhængen mellem årskiftets afslutning af et gammelt år og begyndelse et nyt år og så hans egen nye begyndelse som konge i forlængelse af hans mors afslutning som dronning. Noget slutter, noget nyt begynder.

Alting har en tid. En tid til at regere, en tid til at abdicere. Jeg har tænkt en del over prædikerens ord og hele hans tænkning i forbindelse med dette årsskifte. Både fordi hans skarpe tænkning sætter vores aktuelle verdenshistoriske begivenheder i perspektiv på den helt store klinge, og så fordi det blev så personligt virkeligt for mig selv i år.

Ved dette nytårsskifte mistede jeg nemlig min hustru gennem mere end 40 år. Efter et kort sygdomsforløb, hvor ingen hjælp var tilstrækkelig, sov hun ind i døden nytårsaftensdag. Et liv var slut, et nyt skulle begynde. Hendes og vores samliv sluttede, og både hun og jeg skal leve videre på nye måder. Hun i andre dimensioner af liv. Jeg i et fortsat liv i denne verden uden hende. Alting har sin tid. Pludselig stod det så tindrende klart for mig. Der er en afslutning på alting – også på et langt samliv. Og så begyndte de mange spørgsmål at rejse sig: Levede vi livet, som vi gerne ville? Værdsatte jeg min hustru og vort samliv, mens vi var sammen? Nåede vi det, vi gerne ville? Fik jeg sagt det til hende, som var vigtigt?

Mødet med det endelige, det uigenkaldelige, har gjort mig bevidst om to forhold i livet. Det ene er, at *alting har en tid*. På et tidspunkt er tiden løbet fra os, og så kan vi ikke indhente det forsømte. På et tidspunkt er det uigenkaldeligt for sent. Det andet er, at *det er i dag, jeg skal være den, jeg gerne vil være*. Ikke i morgen eller en gang, hvor jeg får tid. Der er kun i dag, for i morgen kan det være for sent.

Min nytårshilsen dette nytår handler om at turde være ved og prioritere disse to ting – både som menneske i al almindelighed, og som leder i særdeleshed.

Som menneske vil jeg opfordre dig til at gøre de ting, som du ved, du skal have gjort, mens du kan. Du skal ikke vente med at ringe til eller besøge din gode ven eller det familiemedlem, som du ved, du skal have snakket med. Når du af 'livet' bliver mindet om at kontakte en person, tage et initiativ eller involvere dig i en sag, så må du ikke vente. 'Livet' har det nemlig med at være på forkant og hjælpe os til ikke at være for sent på den. Brug tid hver dag til at lytte efter livets tale, og når du mærker en tilskyndelse, så tillæg den værdi og handl på den.

Jeg vil også gerne opfordre dig til som menneske i alle livets forhold at være den, du ønsker at være, og som du en dag ønsker at blive husket for at have været. Det er nemlig altid kun 'i dag', at du kan omsætte dine værdier i handling. I går er for sent, og i morgen kender du ikke. Så vær dig bevidst, hvad der er vigtigt for dig, hvad der har værdi i dit liv, hvad du ønsker at blive husket for, og så vær det – i dag, hver dag.

Hvis du er leder, vil jeg i særdeleshed opfordre dig til at gøre disse ting i din rolle som leder. Det er på ingen måde lettere, for der er så mange andre aktører, værdisættere, kulturer og ydre pres, der kan få dig til at gøre noget andet og mene noget andet end det, som virkelig er dig. Det kræver fødder, der er dybt plantet på jorden, og et mod, der er stort som havet, at gøre det, du ved er rigtigt, og som du ved, du skal gøre. Og det kræver en hvile i dig selv og et varmt hjerte at leve dine værdier og holdninger ud hver dag i mødet med de mennesker, hvis liv du holder noget af i din hånd.

Prædikeren, den gamle vismand, brugte sit liv på at gruble over tilværelsens mysterier om, at alting har en tid, og at der er et tidspunkt for alt, der sker under himlen. Hans konklusioner peger i flere retninger. "Alt er tomhed og jagen efter vind," er en af dem. En anden er denne: "Intet er bedre for mennesket end at spise og drikke og nyde frugten af sit slid." Den ene konklusion peger i retning af fortvivlelse, den anden i retning af livsnydelse. Og vi kan alle trækkes i begge retninger i mødet med livets korte tid.

Men der er også – midt det korte liv, midt i de mange spørgsmål, spekulationer og ydre pres – en forunderlige vej at gå, som Jens Rosendal peger på i sin fantastiske forelskelsessang, og som Hospice Sydfyn fremhævede på et lille bord ved siden af et smukt lys, da min hustru døde, nemlig denne:

At livet det er livet værd
på trods af tvivl og stort besvær
på trods af det, der smerter,
og kærligheden er og blir
og hvad end hele verden si'r,
så har den vore hjerter.

Rigtig godt nytår – på kærlighedens vej!

Månedens lederrefleksion udsendes til samarbejdspartnere, ledere og konsulenter, der beskæftiger sig med ledelse og ledelsesrefleksioner.

Du skal være velkommen til at sende **Månedens lederrefleksion** videre til andre, der kan få glæde af den. Nye læsere kan komme på mailing-listen ved at sende en mail til Reflex eller klikke på linket: https://mailchi.mp/pc/maanedenslederrefleksion. Ønsker du *ikke* at modtage **Månedens lederrefleksion**, kan du afmelde dig via link i mailen eller ved at give besked pr. mail, så vil du blive slettet af listen.

Ønsker du at sætte fokus på bæredygtigt lederliv og menneskelige arbejdspladser – inspireret af kunstens verden – så kontakt mig og hør nærmere!

Mvh. Lars Peter Nielsen, reflex@pc.dk